

GŁOS TOMASZOWSKI

ORGAN WK i ŁK POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

RÓK II (V)

PONIEDZIAŁEK 19 WRZEŚNIA 1949 ROKU

Nr 257 (1182)

NIEUGIĘCI I ZGODNI

w twórczej pracy i walce o pokój

przeciwstawimy się zbrodniczemu planom podżegaczy wojennych

Apel CRZZ do polskiego Świata Pracy przed Międzynarodowym Dniem Walki o Pokój

Centralna Rada Związków Zawodowych w Polsce ogłosiła następujący apel:
DO CZŁONKÓW ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH! DO OGÓLNO PRACUJĄCYCH!

Na apel Stałego Komitetu Światowego Kongresu Zwolenników Pokoju dzień 2 października br. będzie obchodzony na całym świecie jako Międzynarodowy Dzień Walki o Pokój.

W dniu tym w ramach akcji Ogólnopolskiego Komitetu Obronców Pokoju milionowe masy narodu polskiego będą manifestować swą zdecydowaną wolę walki o pokój.

Centralna Rada Związków Zawodowych wzywa was do masowego udziału w przygotowaniu i obchodzie dnia 2 października. Będzie to dzień ofensywy mas pracujących przeciw zbrodniczemu planom podżegaczy wojennych, dzień walki o trwałą i sprawiedliwą pokój na całym świecie. W tej walce musimy zwyciężyć. **NASZE SIŁY, SIŁY OBOZU POKOJU SĄ POTĘŻNIEJSZE OD SIŁ IMPERIALIZMU I WOJNY.**

Imperialiści starają się rozbić krzepnący front pokoju, próbują szantażować świat swymi „planami” paktami i blokami.

Próbne są ich wysiłki. Plan Marshalla przyniósł narodom Europy kryzys, nędzę i bezrobocie, zrodził gniew, bunt i potężne walki milionowych mas. Na wojny pakt atlantycki dziesiątki milio-

nów ludzi pracy odpowiedziały potężnym ruchem w obronie pokoju.

Ani szantaż ekonomiczny, ani awanturnicze paki wojenne, ani groźba Watykanu, ani dywersja fittowskich slugusów imperializmu nie zdołały i nie zdołają rozbić jedności, gromadzących się pod sztandarem walki o pokój narodów świata.

ZSRR na czele obozu pokoju

Sily obozu pokoju przewyższają znacznie sily imperializmu i wojny. Na czele tego obozu kroczy niezwykły kraj socjalizmu — Związek Radziecki, twierdza pokoju i wolności narodów. Przykład jego konsekwentnej, odważnej, bezkompromisowej walki przeciw podżegaczom wojennym, zagrzewa do tej walki setki milionów ludzi na całej kuli ziemskiej.

Wraz ze Związkiem Radzieckim kroczą młode kraje demokracji ludowej, których sily i wkład w walkę o pokój rosną z każdą chwilą. Wzmagają się z dnia na dzień walka o pokój milionowych mas krajów kapitalistycznych i kolonialnych. Kruśnię pod uderzeniami ludu chińskiego moc imperialistów na kontynencie azjatyckim.

Obóz pokoju przeciwstawia dziś garście podżegaczy wojennych spod znaku dolara i funta solidarne, silne swym umiłowaniem pokoju, ros-

nące jak lawina masy ludowe na całym świecie. Ich leczebność, ich gorąca wola walki o pokój, ich świadomość i zdecydowanie zadokumentowały Kongresy Pokoju we Wrocławiu, Paryżu, Pradze, Moskwie, Meksyku. Nic nie zdoła złamać ich woli walki o pokój.

Dlatego, z pewnością i wiarą w swe sily patrzają dziś w przyszłość miliony prostych ludzi.

W dniu 2 października masy pracujące świata pospiesza na zew Światowego Kongresu Obronców Pokoju i Światowej Federacji Związków Zawodowych i demonstrować będą swą niezłomną wolę spełnienia szaleńczych sił wojny i narzucenia im pokoju, upragnionego przez ludy i narody całego świata.

Staniemy z my — polskie masy pracujące — razem z naszymi braćmi z innych krajów, by zamianować gotowość naszą do wywalczenia i utrwalenia pokoju.

Wzmocnijmy wysiłkiem twórczym wzmocnimy front pokoju

Nasza walka o pokój — to w pierwszym rzędzie wzmocniona walka o od budowę i rozbudowę naszej gospodarki, o zbudowanie fundamentów socjalizmu w naszym kraju.

W odpowiedzi na plany podżegaczy wojennych przyspieszamy terminy wykonania planu 3-letniego. Damy krajowi dodat-

kowe dziesiątki tysięcy ton stali, miliony metrów towarów włókienniczych, dziesiątki milionów cegieł. Zwiększymy i przyspieszamy przewozy kolejowe i załadunki okrętowe. Ulepszymy jakość naszej produkcji. Zaoszczędzimy dodatkowe miliardy złotych. Upowszechnimy i podnie-

Ponad 71 miln. zł. straciło Państwo na skutek zbrodniczej działalności dyrektorów - sabotażystów w Gliwicach

Katowice (PAP). Przed Rejonowym Sądem Wojskowym w Katowicach rozpoczął się proces przeciwko byłym dyrektorom Zjednoczenia

Przemysłu Farb i Lakierów w Gliwicach, oskarżonych o sabotaż.

Akt oskarżenia omawia szczegółowo wo przestępstwa machinacje oskarżonych, którzy, piastując wysokie i odpowiedzialne stanowiska dokonali licznych nadużyć i aktów sabotażu, narażając Skarb Państwa na wielomilionowe straty.

Akt oskarżenia szacuje wysokość poniesionych przez Państwo bezpośrednich strat na 71.452.320 zł., nie licząc strat, poniesionych przez gospodarkę państwową, wskutek obniżenia jakości produkowanych farb i lakierów.

Przygotowania do Międzynarodowego Dnia Pokoju w Niemczech

BERLIN (PAP). Na posiedzeniu Niemieckiego Komitetu Obronców Pokoju ustalono program obchodu Międzynarodowego Dnia Pokoju 2 października br. W strefie radzieckiej odbędą się liczne masowe zebrania, w celu zaprotestowania przeciwko polityce podżegaczy wojennych.

Komitet ogłosił odezwę, w której stwierdza, że zorganizowanie odrębnego „państwa” w Trizonii zagraża pokojowi światowemu. Toteż komitet protestuje przeciwko organizacjom tego „państwa” i ostrzega Niemcy przed planami imperialistów zachodnich.

W Czechosłowacji zniesiono kartki chlebowe

PRAGA (PAP). Jak donosi Agencja CTK premier Zapotocky zapowiedział zniesienie począwszy od 1 października kartek na chleb, mąkę i wszelkie artykuły mączne z Czechosłowacji. Również racjonowanie kartkami ma być zniesione.

W przemówieniu radiowym premier podkreślił dobry wynik tegorocznych zbiorów.

siamy na wyższy poziom współzawodnictwa pracy. Wzmocnimy dyscyplinę pracy. Zaostreliśmy naszą czujność przy ochronie zakładów pracy przed zbrodniczą ręką sabotażysty.

Pomożemy wsi wzmocnionym strumieniem towarów — maszyn rolniczych, nawozów sztucznych, i innych produktów. Rozszerzymy i pogłębimy sojusz robotniczo - chłopski.

Nikt i nic nie zdoła rozbić naszych solidarnych wysiłków. Pokażemy, że wbrew intrygom naszych wrogów, wbrew siewcom paniki i rozbijaczom jesteśmy bardziej niż kiedykolwiek nieugięci i zgodni w naszej twórczej pracy i walce o pokój.

WZMOCNIMY FRONT POKOJU, wzmocniając nasze państwo ludowe, stojąc murem przy naszym rządzie ludowym.

WZMOCNIMY FRONT POKOJU, pogłębiając nasz sojusz ze Związkiem Socjalistycznym Republiki Radzieckiej, wstępując

masowo do Towarzystwa Przyjaźni Polski - Radzieckiej.

WZMOCNIMY FRONT POKOJU, pogłębiając naszą współpracę z krajami demokracji ludowej i wszystkimi silami postępu na całym świecie.

Taka będzie nasza odpowiedź imperialistycznym podżegaczom wojennym! Taki będzie nasz wkład w dzieło utrwalenia pokoju!

Niech żyje Międzynarodowy Dzień Obrony Pokoju!

Twórzmy w zakładach pracy stałe Komitety Obrony Pokoju!

Wspierajmy fundusz międzynarodowej solidarności robotniczej!

WSZYSTCI DO MASOWEGO UDZIAŁU W OBCHODZIE 2 PAŹDZIERNIKA!

PREZCZ Z IMPERIALISTYCZNYMI PODŻEGACZAMI WOJENNYMI!

NIECH ŻYJE POTĘŻNY OBOZ POKOJU NA CZELE ZSRR!

NIECH ŻYJE POLSKA DEMOKRACJA LUDOWA!

CENTRALNA RADA ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH.

Zwycięstwo robotników włoskich Nieugięta postawa strajkujących zmusiła pracodawców do kapitulacji

RYM (TELEPRESS) — Sytuacja strajkowa we Włoszech uległa w dniu dzisiejszym pewnej poprawie na skutek niezłomnego stanowiska Włoskiej Konfederacji Pracy, która walczy energicznie o poprawę bytu klasy robotniczej.

Przewidziany na dzisiaj rano 48-godzinny strajk generalny robotników transportowych, tramwajarzy i kierowców autobusów, został w ostatniej chwili odwołany. Pracodawcy bowiem zdecydowali się przedyskutować żądania robotników i anulować poprzedni układ w Piedeo, podpisany z secesjonistycznymi przedstawicielami chrześcijańsko-demokratycznych i socjal-demokratycznych związków zawodowych.

Inne zwycięstwo odnieśli pracownicy zakładów mechanicznych Breda w Mediolanie, którzy od wielu miesięcy walczyli przeciwko decyzji kierownictwa w sprawie zwolnienia 2600 robotników. Dyrekcja zgodziła się dyskusować w przyszłości o sprawach redukcji personelu ze Związkiem Komitetem Fabrycznym, jak również przyznawać zwolnionym wyższe odszkodowanie.

Podobne porozumienie z dyrekcją osiągnęli strajkujący od 48 dni robotnicy wielkich zakładów mechanicznych w Ferrarze.

Trwający od 10 dni strajk marynarzy zakończy się prawdopodobnie również pomyślnie dla strajkujących w następstwie czwartkowej konferencji, odbytej pomiędzy ministrem marynarki handlowej, Saragatem, a generalnym sekretarzem Generalnej

Konfederacji Pracy, Giuseppe di Vittorio. Ten ostatni powiedział: „Powrót do rokowań oznacza promień nadziei”. Tymczasem strajk trwa

nadal a marynarze zachowują nieugiętą postawę. Dwa nowe statki odwoływały wypłynięcia z portu Geny, a jeden w Wenecji.

W Sesto San Giovanni: we Włoszech odbyła się olbrzymia manifestacja strajkujących robotników. W czasie manifestacji policja w brutalny sposób rozpędzała zebraną publiczność. Robotnicy dzięki bojowej postawie zmusili policję do wycofania się.

Krecia robota zdemaskowana

Prasa zagraniczna o procesie Rajka i współników

LONDYN (PAP) — „Daily Worker” podkreśla wielkie znaczenie procesu Rajka i jego współników w Budapeszcie.

Proces Rajka — pisze dziennik — jest to jeden z najpoważniejszych procesów naszej epoki. Ujawnia on całą sieć policyjno-spiegowską, którą poczęto tworzyć jeszcze przed wojną domową w Hiszpanii.

Specjalny korespondent „Daily Worker” w Budapeszcie stwierdził, że już w samym początku procesu ujawniło się, iż ludwie otaczający obecnie Tito w Jugosławii, w 1938 r. pracowali na rzecz wywiadu francuskiego w Hiszpanii.

RYM (PAP) — Toczący się w Budapeszcie proces Rajka i jego współników omawiany jest szeroko przez dzienniki włoskie.

Pod tytułem: „Rajk składa zeznania o spisku USA i Tito przeciwko pokojowi i niepodległości Węgier”, dziennik „Unita” ogłasza doniesienia swych specjalnych korespondentów z Budapesztu. W doniesieniach tych czytamy m.in., że proces Rajka i jego współników rzuca uzupełniające światło na zacieklą walkę imperialistów przeciwko ZSRR i krajom demokracji ludowej. W walce tej imperialiści nie cofają się przed żadnymi środkami, gromadząc w całym celu wszelkie szumowiny faszy-

Proces Rajka i jego współników w Budapeszcie. Widać sędziów i uczestników procesu.

stowskie. Proces Rajka potwierdza również fakt, że trockizm i titoizm są jedynie ohydnyimi pseudo-ideologiami dla bandy szpiegów, zdrajców i kontrewolucjonistów. Proces ten wskazuje wreszcie, że żaden Rajk ani nawet setki Rajków nie zdołają powstrzymać ruchu wyzwolenieckiego mas pracujących, że partie komunistyczne rosną i zwyciężają, odrzucając przez zdrajców. Proces Rajka stanowi dowód siły demokracji ludowych.

PRAGA (PAP) — W obszernych sprawozdaniach z procesu Rajka, prasa czechosłowacka podkreśla, że proces ten wykrył nowe dowody współpracy kłiki Tito z imperializmem amerykańskim w jego walce przeciwko ZSRR i krajom demokracji ludowej.

„Rude Pravo” podkreśla, że sąd nad Rajkiem i jego współnikami jest równocześnie sądem nad imperializmem międzynarodowym, szukającym spisek przeciwko pokojowi. Naród czechosłowacki — pisze dziennik — winien być wdzięczny węgierskim masom pracującym za rozgromienie bandy Rajka, gdyż plany tej zbrodniczej bandy były wymierzone nie tylko przeciwko zaprzyjaźnionemu narodowi węgierskiemu, lecz i przeciwko naszemu krajowi oraz wszystkim krajom demokracji ludowej i Związkowi Radzieckiemu.

Brytyjski lew i jego pogromca

Na drodze kapitulacji przed dolarem

Artykuł „Prawdy” o konferencji waszyngtońskiej

MOSKWA (PAP). W artykule p. t. „Na drodze kapitulacji przed dolarem” pióra Wiktorowa, „Prawda” stwierdza, że — jak należy przypuszczać — rozmowy finansowe w Waszyngtonie nie rozstrzygnęły ani jed-

nego z przeciwnostw, które spowodowały spotkanie Snydera i Crippsa. Głównym zagadnieniem omawianym w Waszyngtonie była sprawa deficytu dolarowego strefy sterlingowej. Deficyt ten, który w roku 1948 wyniósł 230 milionów funtów, wzrósł w lipcu br. do 600 mln. funtów, czyli do niemal 2,5 miliardów dolarów. Główną przyczyną tak gwałtownego wzmagania się deficytu dolarowego Anglii i całej strefy sterlingowej jest coraz to bardziej uporczywe przenikanie Stanów Zjednoczonych na rynki imperium brytyjskiego.

Jest zupełnie zrozumiałe, że oficjalny komunikat Konferencji nie ujawnił całej treści rozmów waszyngtońskich, ale i to co jest zawarte w komunikacie jest dostatecznie wymowne i oznacza po krótko, że Anglia, wzamian za pozorne, drobne ustępstwa, skapitulowała w kwestii podstawowej i głównej — otwierając kapitałowo szeroko wrota do strefy sterlingowej. Oznacza to dalsze ujarzmienie Anglii, nowy jej krok na drodze do przekształcenia w 49-ty stan imperium amerykańskiego.

Nowe brzemie — kończy „Prawda” — spada w całości na masy pracujące Anglii, które w pełnej mierze poniosą ciężar zdrady interesów 27-cioletniej jakiejś dopuścili się labourystowskiej lokaje Wall Street i City.

3 miliony robotników przemysłu mechanicznego Anglii żądają podwyżki płac

LONDYN (PAP). Odbyła się tu ostatnio nadzwyczajna konferencja Rady Naczelnej potężnej konfederacji związków robotników przemysłu budowy okrętów i przemysłu mechanicznego, na której postanowiono wystąpić z żądaniem podwyżki tygodniowych stawek płacy o 1 funta dla około 3 milionów zatrudnionych w tych działach przemysłu robotników.

W konferencji wzięli udział delegaci 17 związków zawodowych, którzy upowładnili władze naczelne konfederacji do wysunięcia swego postulatów podwyżkowej. Zaznaczyć należy, że jest to najpoważniejsze i największe z dotychczasowych wystąpień tego rodzaju ze strony brytyjskich związków zawodowych.

Zbiega się ono z falą strajków i protestacyjnych akcji robotniczych w różnych okolicach kraju.

Terror w Grecji

BUKARESZT (PAP). Radio Włonej Grecji donosi, że w ciągu dwóch ostatnich dni faszystowski sąd wojskowy w Atenach skazał na śmierć 18 patriotów greckich. 33 innych patriotów stanęło przed sądem wojskowym w Pireusie.

KOMUNIKAT

W dniu 20. 9. br. o godz. 18.30 odbędzie się w Łódzkiej Komitetie PZPR w Wydziale Propagandy, Kultury i Oświaty obojętne posiedzenie Łódzkiej Komisji Szkoleniowej, na które winni przybyć obowiązkowo wszyscy członkowie Komisji.

Wydział Propagandy Kultury i Oświaty KE PZPR

Nikczemny plan najemników imperializmu spalił na panewce

Tito dążył do zagarnięcia Węgier i innych krajów demokracji ludowej

BUDAPEST (PAP). W drugim dniu rozpraw przeciwko Rajkowi i współoskarżonym zeznał Palfy — b. wiceminister obrony.

Na pytania przewodniczącego Palfy przyznał, że służył w armii Horthy'ego w randze porucznika. Wstał on z armii ze względów rodzinnych.

Palfy podkreśla, że jest faszystą i przed wojną służył rok z sympatiami dla Mussoliniego w faszystowskiej armii włoskiej.

Oskarżony wyjaśnia, że ojciec jego był dyrektorem banku, a matka pochodzi z rodziny bogatych chłopów.

Palfy zaznacza, że w roku 1944 obawiał się możliwości wkroczenia wojsk radzieckich na Węgry, gdyż przypuszczał, że w tym wypadku ko muńiści na Węgrzech dojdą do głosu. Nie podobała mu się również — zeznaje Palfy — perspektywa budowy socjalizmu na Węgrzech. Palfy chciałby, aby w wypadku klęski Niemiec, Węgry zostały zajęte przez Amerykanów i Anglików.

Z końcem 1944 roku Palfy zwił nadzieję, że decydująca rola Węgierskiej Partii Komunistycznej będzie miała charakter przejściowy. Wyobrażał on sobie, że Amerykanie i Anglicy obsadzą Węgry. Postanowił więc działać, aby ułatwić Anglo-Amerykanom ich działalność na Węgrzech i odegrać w przyszłości, pod rządami anglo-amerykańskimi — znaczną rolę.

Pierwsze kontakty z Rajkiem

W roku 1945 Palfy nawiązał kontakt z Rajkiem, który wtedy był sekretarzem budapeszteńskiej organizacji Partii Komunistycznej. Palfy był wówczas szefem policji wojskowej.

„Obaj — zeznaje Palfy — byliśmy wrogami demokracji ludowej i Związku Radzieckiego i orientowaliśmy się na mocarstwa zachodnie.”

W roku 1946 Rajk, jako minister spraw wewnętrznych, nawiązał ściślejszy kontakt z oskarżonym, który w międzyczasie otrzymał nominację na generała. Już wtedy Rajk i Palfy przygotowywali plan przejęcia władzy na Węgrzech przy pomocy armii i policji. Do tego miała służyć odpowiednia polityka personalna, która na konsekwentnie prowadziła do przesunięcia 3 lat, sabotując element robotniczy, a przyjmując chętnie oficerów o zaprzyjanych wrogach demokracji ludowej.

Palfy równocześnie starał się przepoić armię duchem nacjonalistycznym i antyradzieckim.

Krecia robota w armii i w policji

Palfy, jako przewodniczący organizacji partyjnej w armii, prowadził reklamową działalność. Dążył on do tego, by zastąpić partie organizacjami masowymi, do których dostęp był by dla wszystkich otwarty.

Oskarżony, jako dowódca straży granicznej, obsadził granice węgiersko-czechosłowacką i węgiersko-rumuńską zaufanymi oficerami, przy pomocy których mogli prowokować incydenty graniczne i doprowadzić do pogorszenia stosunków między Węgrami a Rumunią i Czechosłowacją. Oskarżony wiedział, że wielu żołnierzy węgierskich na granicy jugosłowiańskiej znajduje się w służbie przeciwko temu żądnych kroków. Granice z Austrią Palfy obsadził w taki sposób, by osoby, pragnące nielegalnie przekroczyć te granice, nie natrafiały na przeszkodę.

Granica otwarta — dla szpiegów Tito

Palfy zeznaje dalej, że po opublikowaniu rezolucji Biura Informacyjnego, wskazał jugosłowiańskiemu attaché wojskowemu w Budapeszcie

Zbrodniarz Palfy zeznaje

pięć punktów granicznych, przez które można było przemycić na Węgry ulotki i czasopisma, skierowane przeciwko Związkowi Radzieckiemu i Biuru Informacyjnemu.

Na pytanie przewodniczącego Palfy odpowiada, że już w roku 1947 opracowany został konkretny plan obalenia rządu węgierskiego. Plan ten przewidywał pomoc Jugosławii.

W roku 1947 Rajk odbył podróż do Belgradu i po powrocie zakomunikował Palfy'emu, że przy realizacji swych planów mogą liczyć nie tylko na pomoc Jugosławii, lecz również Stanów Zjednoczonych. Rajk po informował Palfy'ego, że stosunki między Jugosławią a Związkiem Radzieckim będą się stale pogarszać. Rajk następnie oświadczył, że udało mu się rozwiązać organizację partijną w policji. Doradzał on Palfy'emu, by również podjął starania o rozwiązanie organizacji partyjnej w armii.

Trzy spotkania z Rankowiczem

Palfy zeznał dalej, że utrzymywał bliski kontakt z jugosłowiańskim attaché wojskowym w Budapeszcie, Lozicem, który wyrażał antyradzieckie poglądy, podkreślając, że Jugosławia nie chce mieć nic wspólnego ze Związkiem Radzieckim.

Palfy był informowany o spotkaniach Rajka z Rankowiczem.

Widomo mu, że Rajk odbył 3 spotkania z Rankowiczem, który wyznaczył jako ostatni termin dla przeprowadzenia zamachu stanu — wiosnę 1949 roku.

Na pytanie przewodniczącego Palfy zeznaje o swoich kontaktach z jugosłowiańskimi. Kontakty te nawiązał za pośrednictwem Rankowa. Palfy dostarczał Rankowemu systematycznie poufnych wiadomości i przekazywał mu tajemnice wojskowe.

W roku 1947 Palfy spotkał się z Lozicem, jugosłowiańskim attaché wojskowym w Budapeszcie. Ten ostatni oświadczył Palfy'emu, że ja ko zaufany człowiek Tito ma do spełnienia nie tylko funkcje attaché wojskowego lecz i inne zadania.

Agenci Tita — wykradają tajemnice wojskowe

Oskarżony zeznaje, że dostarczał Lozicowi różnych informacji, zwłaszcza danych dotyczących przemysłu wojennego, armii i korpusu oficerskiego. Gdy Lozic musiał opuścić Węgry — oświadcza Palfy — polecił mi swego następcę — Zokala, dla którego również kontynuowałem działalność szpiegowską. Mój kontakt z nim trwał do końca 1948 roku.

W dalszym ciągu Palfy zeznaje, że przed przyjazdem Tito na Węgry wyjechał do Rzymu na kongres partyzantów. Tam spotkał się z wysłannikiem Tito — Nedelkoviczem, który udzielił mu odpowiednich instrukcji. Plan Tito, przedstawiony przez Nedelkovicza Palfy'emu, został uprzednio zaaprobowany przez Amerykanów.

Nedelkovicz oświadczył mi — stwierdza Palfy — że zadanie wykonania puczu powierzono Rajkowi, mnie zaś przypadło zadanie pozyskania odpowiednich przygotowań w armii.

W toku tejże rozmowy Nedelkovicz mówił o projekcie utworzenia wojsk Jugosławii i Tito federacji jako bloku skierowanego przeciwko Związkowi Radzieckiemu. Przewodniczący zapytuje jakich

Informacji żądali od Palfy'ego Jugosłowianie

Palfy stwierdza, że chodziło im o informacje dotyczące organizacji armii węgierskiej, składu jej korpusu oficerskiego i partii. Danych tych oskarżony dostarczał systematycznie Rankowowi na piśmie, lub ustnie. Lozicowi Palfy przekazywał dane o przemysle wojennym, o poglądach węgierskich i o planach rozbudowy armii.

Przewodniczący: Czy były to ważne tajemnice?

Palfy: Większość tych danych sta nowiła ważne tajemnice państwowe.

Oskarżony zeznaje dalej, że ułatwił spotkanie między Rajkiem a Rankowiczem w miejscowości Paks, twierdząc, że nie wiedział wówczas, iż chodzi właśnie o Rankowicza. Wydał on instrukcje straży granicznej, by przepuściła samochód, którym Rankowicz przyjeżdżał z Jugosławii.

Plan „likwidacji” przywódców ludu węgierskiego

Dalsze pytania przewodniczącego dotyczyły „likwidacji” przywódców węgierskiego życia politycznego, planowanej przez spiskowców.

Oskarżony zeznaje, że po raz pierwszy mówił mu o tym w Rzymie Nedelkovicz. Następnie Zokala przekazał mu polecenie Rankowicza, w myśl którego Rankowicz: „Go roe mieli być „aresztowani”. Po czym nastąpił mój pucz.

Przewodniczący: Co pan zrobił dla realizacji tego puczu?

Palfy: Przygotowałem plan polegający na tym, że Korondy miał zorganizować trzy grupy — każdą po 12 osób. Zadaniem ich było aresztowanie i likwidowanie wspomnianych trzech przywódców rządu węgierskiego. Miało to nastąpić w czasie gdy przebywali oni w Budapeszcie, przy czym ich mieszkania miały pozostać pod stałą obserwacją. W kwietniu 1949 roku rozmawiałem na ten temat z Korondym, który pierwszy widział już o tym, wysłannikiem od Rajka, Korondy oświadczył mi, że posiada zaufanych ludzi — dawnych żandarmów Horthy'ego, spośród których może zorganizować takie grupy. Również Rankowicz przyrzekł mi pomoc przy przetruciu na granice Jugosławian mówiących po węgiersku, których później można by ewentualnie zżytkować.

Pucz, który miał wydać Węgry w ręce Tita

Palfy zeznaje następnie, że opracowanie tego planu rozpoczął już w 1948 roku. Miano użyć 10 batalionów wojska, których zadaniem było obsadzenie radiostacji, dworców kolejowych, centrów partii i ważniejszych ośrodków przemysłowych na prowincji.

Opracowanie szczegółów planu miało nastąpić wspólnie z Rankowiczem. W marcu 1949 roku Rankowicz zakomunikował Rajkowi, że należy przeprowadzić pucz najpóźniej w końcu maja, lub początku czerwca. Palfy przekazał Rankowiczowi mapę na której oznaczone były punkty jakie miały być zajęte przez z góry wyznaczone grupy. Pucz miał wybuchnąć w noc i zakończyć się do rana. Plan puczu przechowywano w kasie pancernej.

Raz jeszcze Palfy stwierdza, że spiskowcy planowali aresztowanie trzech przywódców rządu węgierskiego. Na pytanie przewodniczącego czy miało to oznaczać ich zamordowanie, Palfy odpowiada: „TAK”.

Z kolei przewodniczący zwraca się do oskarżonego Rajka z pytaniem czy prawdą jest, że podczas manifestacji pierwszomajowej w roku bieżącym odbył poza obrębem trybunału honorowej rozmowy z Palfym i co było przedmiotem tej rozmowy. Rajk odpowiada, że rozmowa taka istotnie miała miejsce i że chodziło wtedy o przekazanie Palfy'emu instrukcji Rankowicza, nie zaś o termin rozpoczęcia puczu. Jednakże po konfrontacji Rajka z Palfym ten ostatni stwierdza, że Rajk domagał się, by z końcem maja, najpóźniej z początkiem czerwca rozpocząć pucz, ponieważ przedłużenie stałoby się coraz większe.

Tito zamierzał dokonać zamachu w innych krajach demokracji ludowej

Przewodniczący: Jaki był cel puczu?

Palfy: Oderwanie Węgier od sojuszu ze Związkiem Radzieckim i zjednoczenie ich wokół Jugosławii i Tito. Oczywiście Węgry stanowiły tylko część tego planu. W najbliższym czasie Jugosłowianie zamierzali drogą puczu uczynić to samo w innych krajach demokracji ludowej.

W dalszym ciągu Palfy zeznaje, że spowodował wysłanie Nemetha, byłego oficera Horthy'ego na stanowisko attaché do Moskwy, a przy jego wyjeździe oświadczył mu, że musi ożywić się dla niego pracować. Palfy skontaktował Nemetha z późniejszym ambasadorem jugosłowiańskim w Moskwie Mrazoviczem. W ten sposób przechodziły wiadomości od Nemetha do Rankowa.

Z kolei oskarżony odpowiada na pytania prokuratora.

Prokurator: Mówił pan, że ludzie Tito zamierzali się zjednoczyć w krajach demokracji ludowej.

Palfy: Nedelkovicz oświadczył mi podczas spotkania w Rzymie, że podobna robota prowadzi we wszystkich krajach demokracji ludowej i w Związku Radzieckim.

Prokurator pyta Palfy'ego co oznaczał plan „aresztowania” trzech osobistości węgierskich.

Wiedziałem — raz jeszcze potwierdza Palfy — że miało to oznaczać aresztowanie.

Prokurator: Pan był kierownikiem policji wojskowej, która miała za zadanie domaskowanie szpiegów?

Palfy: Tak jest. Na tym Palfy kończy swe zeznania.

Wychowamy młodzież polską w duchu postępu i pokoju

Łódzka Konferencja Nauczycielska zakończyła swe obrady

W sobotę w dalszym ciągu obrad łódzkiej konferencji nauczycielskiej, która odbyła się przy udziale organizacji młodzieżowych i robotniczych — obradowali nauczyciele śródmieścia.

W wielogodzinnej dyskusji, w której zabralo głos ponad 20 mówców poruszano między innymi zagadnienia nowych metod pracy nauczycielskiej, reorganizacji szkolnictwa, współpracy nauczycieli z organizacjami młodzieżowymi, powiązania szkoły z organizacjami społecznymi. We wszystkich wypowiedziach dysku-lantów przebiła szczerą troską o nową, postępową treść szkoły polskiej, odseparowanie jej od reakcyjnych wpływów, o jej wysoki poziom ideologiczny, moralny i pedagogiczny.

Oto niektóre wypowiedzi:

OB. SWIATELO — szkoła TPD: Szkoła ma tworzyć nowe życie społeczne. Należy wszczepić dzieciom miłość do kraju, a jednocześnie zaciętnie wierzyć przyjaźni z krajami demokracji ludowej i ze Związkiem Radzieckim. Było by celowe tworzyć wspólne koła Przyjaźni Polsko-Radzieckiej młodzieży i nauczycielstwa.

OB. MAZIŁOWA — szkoła Nr 13: Musimy dokształcać się ideologicznie. Nie wystarczy miesięczne zebrania samostalcenlowe, winny być tworczone kursy seminaryjne dla nauczycieli.

OB. MATULA — ZMP: Musimy odprzeżyć ataki reakcyjnej części klery, i tu, na tej konferencji, dać wyraz swjemu w tej sprawie stanowisku. Proponuję rezolucję w tej tak zasadniczej dla szkoły i nauczycielstwa sprawie (treść rezolucji podajemy w innym miejscu). Dalej mówca zwraca uwagę na konieczność podjęcia jeszcze silniejszej współpracy między nauczycielstwem a robotnikami, poprzez Komitety Rodzicielskie i Opiekunów.

OB. BYDAN — szkoła w Lagiewnikach: Apeluję gorąco o żywszy kontakt szkół łódzkich ze szkołami wiejskimi.

OB. MACIŃSKA — szkoła 64: Instruktor Szkolny winien stać w obliczu nauczycieli, pomagać im, być ich obrońcą i opiekunem i należyście cenić ich pracę, co nie zawsze dotychczas ma miejsce i co winno ulec szybkiemu poprawie.

OB. KAROLEWSKA — szkoła specjalna 88: Nauczycielstwo szkół specjalnych z radością wita ustawę Ministerstwa Oświaty, stawiającą szkoły specjalne na równi z pozostałymi. Dyskusję zamknęła przedstawicielka Ministerstwa Oświaty, tow. Czarniewicz.

Na zakończenie zebrania uchwalili wysłanie depeszy do Prezydenta R. P.

REZOLUCJA I-sza

Zebrani na konferencji w dniu 17.9.1949 r. nauczyciele wszystkich typów szkół i pracownicy oświatowi m. Łodzi w wyniku obrad stwierdzają, że:

Szkoła polska wstępuje w nową fazę walki o socjalistyczne wychowanie młodego pokolenia.

W walce tej idzie ramię w ramię z klasą robotniczą i jej czolowym oddziałem — Polską Zjednoczoną Partią Robotniczą.

Losy szkoły, młodzieży i nauczycieli wiążą się ściśle z losami Polski. Szczęście dobrobyt i rozkwit kultury w Polsce zależne są od wysiłku całego narodu i od utrwalenia pokoju. Tylko łączność z państwami demokracji ludowej ze Związkiem Radzieckim na czele gwarantuje nam pokój, bezpieczeństwo naszych granic i suwerenność państwa.

Zakusom anglosaskich podżegaczy wojennych, Watykanu i reakcyjnych dostojników kościelnych przeciwstawiamy zdecydowaną wolę walki o pokój całej polskiej klasy robotniczej, mas chłopskich i postępowej inteligencji pracującej.

Sila obozu pokoju, postępu i demokracji, któremu przewodzi ZSRR, obozu skupiającego państwa demokracji ludowej i postępowe siły całego świata daje nam gwarancję zwycięstwa w walce o pokój oraz wiarę niezłomną w tryumf sprawy pokoju i postępu, i postanawiają:

1 realizować politykę oświatową Polski Ludowej na terenie wszystkich typów szkół m. Łodzi i w pracy pozaszkolnej.

2 współpracować z czynnikami społecznymi i politycznymi: Polską Zjednoczoną Partią Robotniczą, zakonami pracy, Komitetami Rodzicielskimi, Komitetami Opiekunskimi itd. celem podniesienia poziomu ideologicznego i materialnego szkoły.

3 systematycznie podnosić własny poziom ideologiczny i fachowy przez systematyczne kształcenie się i samokształcenie, podnieść poziom nauczania w szkole przez nasilenie w wychowaniu elementów patriotyzmu i internacjonalizmu, przez podkreślenie roli ZSRR, jako kraju zwycięskiego socjalizmu.

4 stać w jednym szeregu z krajami demokracji ludowej pod przewodnictwem ZSRR w walce przeciwko reakcji i wsteczności, przeciwstawiając się zakusom imperialistów mącących pracę pokojową.

REZOLUCJA II-ga

Nauczycielstwo wszystkich typów szkół z terenu m. Łodzi, zebrane na konferencji w dniu 16 września 1949 roku wobec insynuacji płynących ostatnio z Watykanu, stwierdza z całym przekonaniem i stanowczością, że:

1 Dzieciom i młodzieży szkolnej jest udzielana nauka religii w szkołach zgodnie z programem nauczania obowiązującym w całym państwie i z dekretem o wolności sumienia.

2 Księża i katechetki, udzielający nauki religii w szkołach, są opłacani na równi z nauczycielami świeckimi z funduszy państwowych.

3 Dzieci i rodzice korzystają z pełnej swobody wykonywania praktyk religijnych.

4 Dekret o wolności sumienia wydany przez rząd w bież. roku, zapewnia wszystkim obywatelom nie tylko wolność wyznawczą, ale również opiekę państwa w tym kierunku.

Wobec powyższych faktów nauczycielstwo wyraża zdziwienie i oburzenie z powodu krzywdzącego narząd polski i rząd polski stanowiska, jakie zajął papież w liście do biskupów polskich.

Kongres geografów w USA

General Mac Atom do uczonych — geografów: — Moi panowie, nas zupełnie nie interesują „białe” — tereny na globie ziemskim. Nas interesują — tereny... czerwone.

MAKSYM-GORKI
Meden & królów
REPUBLIKI

(6)
— O, tak! — przyznał potakując głową. — W jego twarzy nie było teraz nic dziecięcego, a na policzkach pojawiły się głębokie zmarszczki.
Miałem ochotę zapytać go o sztuce.
— Jaki jest pana stosunek... — zacząłem, ale on podniósł do góry palec i sam zabrał głos:
Kiwnął z przekonaniem głową i rzekł surowo:
— Wielka jest siła szatana!
— O, tak! — przyznałem chętnie.
Po raz pierwszy obserwowałem potęgę wpływów Żółtego Diabła — Ziota, ujawniającą się w tak wyraźnej formie. Suche, skrócone pędrą i reumatyzmem kości starca, jego słabe, wycieńczone ciało w worku zgrzybiałej skóry, cała ta garść starego

śmiecia ożyła teraz poruszona zimną, twardą wolą Żółtego Ojca, ojca kłamstwa i rozkładu duchowego. Oczy starca polyskiwały jak dwie nowe monety i cały stał się jakby mocniejszy i jeszcze chudszy. Teraz jeszcze bardziej przypominał sługę, ale wiedziałem już, kto jest jego panem.
— Co pan sądzi o sztuce? — spytałem.
Spojrzał na mnie, przeciągnął ręką po twarzy i starł z niej zły i bezlistny wyraz. Na twarzy tej pojawiło się znowu coś niemowlęcego.
— Co pan powiedział? — zapytał.
— Co pan sądzi o sztuce?
— O! — odpowiedział spokojnie. — Nie myślę o niej wcale, po prostu kupuję ją...
— Wiem o tym. Ale może ma pan swój własny pogląd na sztuce, swoje wymagania?
— A, ma się rozumieć, że mam wymagania... Sztuka powinna być zabawna — tego właśnie wymagam. Trzeba, żebyśmy mogli się śmiać. W moich interesach jest tak mało sposobności do śmiechu. Trzeba niekiedy wstrzyknąć coś kojącego dla mózgu, a niekiedy — coś pobudzającego energię fizyczną. Sztuka, którą pokrywa się sufity lub ściany, powinna wzbudzać apetyt. Reklamy należy malować najlepszymi, jaskrawymi farbami.

Trzeba, żeby reklama już z daleka, o milę, łapała za nos i od razu ściągała człowieka tam, dokąd go wzywa. Wtedy opłaca się wydane na nią pieniądze. Posągi czy wazy — są zawsze lepsze z brązu niż z marmuru czy porcelany: służba nie tak łatwo stłucze brąz jak porcelanę. Bardziej dobre są walki byków i wywodzenie szczerów. Widziałem to w Londynie... bardzo ładne! Boks — to również dobra rzecz, ale nie należy dopuszczać do zabójstwa... Muzyka powinna być patriotyczna. Marsz jest zawsze ładny, ale najładniejszy jest marsz amerykański. Ameryka — to najlepszy kraj na świecie — dlatego też i muzyka amerykańska jest najlepsza ze wszystkich na świecie. Dobra muzyka jest tam, gdzie są dobrzy ludzie. Amerykanie — to najlepsi ludzie na całej kuli ziemskiej. Mają najwięcej pieniędzy. Nikt nie posiada tyle pieniędzy co my. Dlatego przyjedzie do nas wkrótce cały świat...
Słuchałem paplaniny tego zarozumiałego chorego dziecka i z wdzięcznością myślałem o dzikusach Tasmanii. Pono są oni również ludożercami, mają jednak poczucie piękna.
— Bywa pan w teatrze? — zapytałem starego niewolnika Żółtego Diabła, żeby przestał się chełpić krajem, który plugawił swoją egzystencją.
— Teatr? O, tak! Wiem, to jest również — sztuka! — oświadczył

Kronika Tomaszowa

KOMU WINSZUJEMY
Poniedziałek, dnia 19 września 1949 r.
Dzień: Konstantego

WAŻNIEJSZE TELEFONY

51 — Straż Pożarna
47 — Milicja Obywatelska
4 — Dworzec Kolejowy

ADRES REDAKCJI:

R. S. W. „Prasa”, Plac Kościuszki 16, tel. 2-50, godziny przyjęć 10 — 12.

Sieradz

Wybory delegatów do Powiatowej Rady Związków Zaw.

Rada Zw. Zawodowych w Sieradzu, ostatecznie zakończyła wybór delegatów na konferencję Pow. Rady Zw. Zawodowych. Ogółem z 22 związków o ilości 3 960 członków, skupionych w sieradzkiej Radzie wybrano 30 delegatów powiatowych.

Najwięcej mandatów przyznano rolnikom — bo aż 7, po nich spóżywcom — 6, nauczycielstwu — 5, związkowi Służby Zdrowia — 3, samorządowcom — 2, a pozostałym związkom po jednym mandacie.

Akcję przedwyborczą poprzedziło 20 zebrań w terenie, obsługiwanych przez pięciu prelegentów.

Tomaszów

Nauczyciele rozpoczęli obrady nad zadaniami szkolnictwa w bieżącym roku szkolnym

W pięknie ozdobionej sali Robotniczego Domu Kultury w dniu 17 bm. zebrało się nauczycielstwo powiatu brzezińskiego i miasta Tomaszowa w liczbie ponad 400 osób, aby omówić wspólnie zagadnienia wiążące się z demokratyzacją szkolnictwa. Obrady zabrał inspektor szkolnictwa ob. Masztalerz, który poprosił do prezydium konferencji przedstawiciela Ministerstwa Oświaty, tow. Trojanowskiego, prezydenta miasta Tomaszowa tow. Mazurka, I-go sekretarza Komitetu Powiatowego PZPR Żuka i I-go sekretarza Komitetu Miejskiego tow. Balcerskiego, wizytatora Ochotalskiego, inspektora Kornackiego, prezesa ZMP powiatu brzezińskiego ob. Hołysta, prezesa Ogniska ZMP w Tomaszowie tow. Niedzielskiego, ponadto przedstawicieli partii i organizacji społecznych oraz przewodników pracy wśród nauczycielstwa.

Wołę walki o trwały pokój manifestowali b. kombatancki

W ubiegłą sobotę w sali Miejskiej Rady Narodowej odbyło się ogólne zebranie organizacji kombatanckich z terenu Tomaszowa. Na zebraniu tym obecni byli członkowie b. Związku Bojowników z Faszyzmem i Nazjzmem Hitlerowskim o Niepodległość i Demokrację, Polskiego Związku b. Więźniów Politycznych, Związku Weteranów Walk 1905 — 1918. Delegaci wymienionych Związków na Kongres Zjednoczeniowy w Warszawie, przekazali zebranym uchwały Kongresu.

Radomsko

Powiatowa Rada Kobięca usprawnia swoją pracę

Od roku 1948 przy Związku Samopomocy Chłopskiej w Radomsku istnieje Powiatowa Rada Kobięca. Zadaniem jej jest czuwanie nad całością prac organizacyjnych...

PRACOWNICY „JEDYNIKI” awansują na kierownicze stanowiska

Coraz częściej pracownicy Państwowej Fabryki Mebli Giełtych Nr 1 w Radomsku wysuwani zostają na kierownicze stanowiska.

W ostatnim okresie majster oddziału gietarni, ob. Wacław Kuznik, objął stanowisko kierownika tego oddziału. Równocześnie majster drugiego oddziału, a mianowicie szlifierni, ob. Stefan Surmacki, wysunięty został na stanowisko kierownika.

Należy podkreślić, że wyżej wymienieni wyróżniali się w pracy p. Innością i sumiennością oraz systematycznym przekraczaniem norm miesięcznych.

Masło dla świata pracy

Zarząd Okręgowej Mleczarni Spółdzielczej w Radomsku podaje do wiadomości posiadaczom: asygnaat mlecznych, że w dniach od 15 września do 15 października sprzedaje się 0,25 kg masła na kupon zapasowy „A”. Kilogram masła kosztuje zł 660.

Masło nabyciwalne w sklepie nabiałowym Nr 2 przy ul. Rey monty, w sklepie nabiałowym Nr 3 przy ul. Limanowskiego, w sklepie nabiałowym PSS Nr 15, ul. Narutowicza w sklepie Nr 17, ul. Kościuszki oraz w Powszechnym Domu Towarowym i sklepach PCH, Kt.

ganizacji kobiet działających w wsi i kontrola prac Gminnych Rad Kobięcych.

Do kompetencji tych ostatnich należy opieka nad terenowymi Kołami Ligi Kobięć i Kołami Gospodyń Wiejskich. Ich obowiązkiem jest także objęcie opieki Stacji Opieki nad Matką i Dzieckiem, oraz dopomaganie kobietom wiejskiej w jej codziennej pracy. Ponadto Rady kierują rozwojem życia politycznego i społecznego wśród kobiet. Do tej pory Rady Kobięce na wielu odcinkach swego działania nie wywiązywały się ze swych zadań.

Przyczyną tego stanu było to, że skład Powiatowej Rady Kobięcej był zbyt szczupły. Ostatnio poszerzono jej skład do 20 osób i ukonstytuowano nowe władze.

Na czele Powiatowej Rady Kobięcej stanęły: ob. Laszkowska — przedstawicielka ZSCH,

Pobianice

Szkoła w Chociwiu znajduje się pod opieką pabianickich robotników

Szkoła w Chociwiu opiekuje się Pabianicka Fabryka Chemiczna i Papiernia. Szkoła ta mieści się w baraku pობудowanym w 1947 r. Pomieszczenia wygodne, klasy widne, zimno ciepło. Ważną rolę w życiu kulturalno — oświatowym odgrywa znajdująca się w tymże baraku duża sala. Tam odbywają się zebrania, uroczystości i zabawy.

Tamże mieści się biblioteka gminna, posiadająca 500 książek. Zainteresowanie czytelnictwem duże. Dla wygody ludności, zamieszkałej we wsiach oddalonych od Chociwia kierownictwo biblioteki zorganizowało cztery punkty biblioteczne, które cieszą się dużym zainteresowaniem ze strony miejscowej ludności. Jest to szkoła zbiorcza 7-klasowa do której uczęszcza 277 dzieci z całej gminy. W czerwcu szkołę ukończyło 27 osób, z tych 5 poszło do Gimnazjum Mechanicznego, 3 do Liceum Pedagogicznego, 3 do Gimnazjum Ogólnokształcącego, tylko jeden do szkoły rolniczej, pozostali do szkół zawodowych.

Poważną bolączką szkoły jest brak pomocy szkolnych, a wyposażenie gabinetów naukowych jest niedostateczne. Odbija się to na poziomie nauczania. Toteż kierownictwo szkoły i zespół nauczycielski przyjeżdżałyby z radością pomoc w tej mierze ze strony załóg robotniczych, które objęły w opiekę szkołę. Skompletowanie pomocy szkolnych, to jedna z pilniejszych potrzeb szkoły, które dla dobra uczącej się młodzieży, zaspokojona być powinna.

Praca Rad Zakładowych. Organizacja Podstawowej i kierownictwa jest bezsprzecznie nie na poziomie obecnych wymogów. Opieszałość w przeprowadzaniu szeregu akcji potwierdza to spostrzeżenie. Dla przykładu podam, że do chwili obecnej nie istnieje praktycznie współzawodnictwo pracy. Ograniczono się jedynie do stworzenia Komitetu, odbyto dwa tygodnie temu jedną naradę, wezwano hutę „Nieborów” do współzawodnictwa i na tym koniec. Dalsze prace, dotyczące opracowania regulaminu, tworzenia grup współzawodniczących, niwelowania przyczyn są odkładane. A czas nagli. Do końca roku zostało zaledwie trzy i pół miesiąca. Racjonalnie prowadzone współzawodnictwo pracy musi, tak jak w innych zakładach, przyczynić się w szybkim tempie do wzrostu produkcji tak ilościowej, jakościowej, jak i plac.

Fakt drugi, niemniej charakterystyczny. Akcja małej racjonalizacji, jako jednej z form gospodarki oszczędnościowej — również nie została spopularyzowana w odpowiedni sposób. Tym się tłumaczy, że do chwili obecnej nie zgłoszono ani jednego pomysłu racjonalizatorskiego, który by usprawnił przebieg produkcji, oraz przyczynił się do zmniejszenia jej kosztów.

PRODUKCJA SPADA

Ciągły spadek produkcji szkła jest wprost zaskakujący. Oto cyfry, które mówią same za siebie: w styczniu wykonano plan w 112 procentach, w lutym — 106,8 proc., w marcu — planu już nie wykonano. Nie wykonano go i w następnych miesiącach do sierpnia br. włącznie.

Gdzie leży istotna przyczyna katastrofalnego stanu rzeczy i kto poniesie odpowiedzialność za niewykonanie zobowiązań produkcyjnych?

BRAK WŁASZCZEWEGO POZORU

Przepracowane rozmowy przedstawicielami Rady Zakładowej, wyjaśniają do pewnego stopnia przyczyny niewykonania planu, tym niemniej jednak nie zwalniają ich, jako czynników współ-

Barbara Tomczak przedstawiła Ligę Kobięć i PZPR oraz ob. Jezierska z ramienia Stronnictwa Ludowego.

Na pierwszym posiedzeniu zreorganizowanej Rady Kob. ustalono plan pracy. Omówiono również sprawę wyborów do Komitetów Członkowskich i Gminnych Rad Kontrolni, gdyż w obu tych spółdzielczych komórkach znaleźć się powinny kobiety mieszkanki wsi.

Piotrków

Warunki pracy w Fabryce Chemicznej stale się polepszają dzięki działalności koła higieny i bezpieczeństwa pracy

Niedawno pisaliśmy, że w Fabryce Chemicznej w Woli Krzysztoporskiej nastąpiły znaczne ulepszenia po linii higieny i bez-

pieczeństwa pracy, które przyczyniły się do zwiększenia warunków bezpieczeństwa w produkcji, a co za tym idzie przyczyniły się również do podniesienia wyników pracy.

Ostatnio zrobiono znów wiele na tym odcinku. Dotychczas chemikalia robotnicy wsympyalali do kadzi ręcznie, co niejednokrotnie powodowało oparzenia. Robotnicy więc zatrudnieni przy tym procesie, swą pracę wykonywali powoli, aby nie narazić się na ewentualne oparzenia. Ostatnio zastosowano tutaj ulepszenie, zainstalowano specjalne wywrotki za pomocą których chemikalia automatycznie wsympuje się do kadzi. Dzięki temu zwiększyło się nietylko bezpieczeństwo pracy, ale również nastąpiło przyspieszenie procesu produkcyjnego.

Poważnie we znaki dawał się robotnikom brak odpowiednio urządzonej łaźni. Robota jest ciężka i brudna i nic więc dziwnego, że każdy z robotników bezpośrednio po zakończeniu pracy pragnął się gruntownie

Tomaszów

Wybory do Powiatowej Rady Zw. Zawodowych

W dniu wczorajszym odbyły się wybory do Powiatowej Rady Związków Zawodowych. 120 delegatów z powiatu brzezińskiego i miasta Tomaszowa o godzinie 10 rozpoczęło swoje obrady. Zebranie zagajone zostało przez przewodniczącego Pow. Rady Zw. Zaw. tow. Rudzkiego. Po przemówieniach zaproszonych gości i wyborach Komisji referat zasadniczy wygłosił przedstawiciel Centralnej Rady Zw.

Zw. tow. Tomaszewski, wiceprzewodniczący Zarządu Głównego Zw. Zaw. Spożywców. Mówił on o roli i zadaniach Związków Zawodowych w świetle uchwał II Kongresu. Sprawozdanie z działalności Powiatowej Rady Związków Zawodowych wygłosił przewodniczący tow. Rudzki.

Z przebiegiem obrad zapoznaliśmy naszych czytelników w dniu jutrzejszym.

Tomaszów

Wymyć. Nie wszysej jednak z nich mają odpowiednie ku temu warunki w domu. Bolączka ta została już rozwiązana. Wybudowano nowoczesnie urządzone łaźnię, która niezależnie od licznych natrysków zaopatrzona jest również w wanny oraz ręczniki i mydło.

W najbliższym czasie przystąpi się do naprawy posadzek w halach produkcyjnych oraz do pokrycia biegnących kanałów i ścieków. Materiał na ten cel został już sprowadzony, w najbliższych dniach przystąpi się do wykonania.

Brak jest jeszcze odpowiednio urządzonego ambulatorium, ale wierzymy, iż Kolo Higieny i Bezpieczeństwa Pracy, które po mimo dużych trudności rozwiązało już cały szereg problemów na tym odcinku, da sobie radę również ze znalezieniem odpowiedniego pomieszczenia na ambulatorium.

Pracę w sali wianien jest w okresie letnim bardzo utrudniona, ze względu na brak wentylatorów. Hutnicy po krótkim czasie są tak zmęczeni, że nie ma mowy o pełnej ich wydajności. Mimo starań kierownictwa, wentylatorów ciągle brak.

Innego rodzaju bolączką zakładu jest fatalny stan dachów. Mimo wielokrotnych zapotrzebowań składanych w Dyrekcji Przemysłu Miejskowego nie otrzymano żadnej papy. Skutkiem tego deszcz padający do sortowni przez lżeczne otwory, powoduje pęknięcie gorących butelek, wyjętych uprzednio z piecyka. Stratę ponosi nie tylko huta, ale i ten majster, którego butelki zostały zniszczone.

DYREKCJI PRZEMYSŁU MIEJSCOWEGO — POD UWAGĘ

Z zarzutów czynionych przez Radę Zakładową pod adresem Dyrekcji Przemysłu Miejskowego należy wymienić następujące: zła

Warunki pracy w Fabryce Chemicznej stale się polepszają dzięki działalności koła higieny i bezpieczeństwa pracy

Niedawno pisaliśmy, że w Fabryce Chemicznej w Woli Krzysztoporskiej nastąpiły znaczne ulepszenia po linii higieny i bez-

pieczeństwa pracy, które przyczyniły się do zwiększenia warunków bezpieczeństwa w produkcji, a co za tym idzie przyczyniły się również do podniesienia wyników pracy.

Ostatnio zrobiono znów wiele na tym odcinku. Dotychczas chemikalia robotnicy wsympyalali do kadzi ręcznie, co niejednokrotnie powodowało oparzenia. Robotnicy więc zatrudnieni przy tym procesie, swą pracę wykonywali powoli, aby nie narazić się na ewentualne oparzenia. Ostatnio zastosowano tutaj ulepszenie, zainstalowano specjalne wywrotki za pomocą których chemikalia automatycznie wsympuje się do kadzi. Dzięki temu zwiększyło się nietylko bezpieczeństwo pracy, ale również nastąpiło przyspieszenie procesu produkcyjnego.

Poważnie we znaki dawał się robotnikom brak odpowiednio urządzonej łaźni. Robota jest ciężka i brudna i nic więc dziwnego, że każdy z robotników bezpośrednio po zakończeniu pracy pragnął się gruntownie

Złóż ofiarę na Odbudowę Warszawy

Żle się dzieje w hucie szkła „Skierniewice”

Huta szkła butelkowego w Skierniewicach unieruchomiona w okresie lat 39—45, uległa prawie całkowitej dewastacji i zniszczeniu.

Pe ukończeniu działań wojennych, już po paru miesiącach intensywnych wysiłków rozpoczęto normalną pracę.

Jako zakład średniej wielkości, huta pozostawała aż do listopada ubiegłego roku w rękach kilku prywatnych udziałowców. Na skutek starań załogi o upaństwowienie jej — Zarząd Dyrekcji Przemysłu Miejskowego w Łodzi przejął zakład przed końcem 1948 roku.

Obecnie czynne są dwie wanny do topienia szkła, przy łącznej obsadzie 245 pracowników huty. Jedna z nich posiadająca 4 warsztaty automatyczne ma uruchomione tylko dwa, a to z braku odpowiedniej ilości fachowców. Fakt ten przyczynia się do znacznej obniżki produkcji, która i tak daleka jest od realnych możliwości huty.

BRAK FACHOWCÓW.

Rada Zakładowa wyjaśniła kilka istotnych przyczyn, które wpływają ujemnie na słabe wyniki realizowanego planu. Przede wszystkim plan powyższy przygotowany został niedokładnie. Nie uwzględniono w nim remontu lipcowego, okresu urlopów, i zmniejszenia let-

niej wydajności pracy.

Ciągły brak fachowców, trudność zdobycia młodego narybku — odbijają się w ten sposób, że zamiast planowego uruchomienia 10 warsztatów, produkuje idzie jedynie na 8-miu i to w mniejszym składzie osobowym niż przewiduje umowa zbiorowa.

Pracę w sali wianien jest w okresie letnim bardzo utrudniona, ze względu na brak wentylatorów. Hutnicy po krótkim czasie są tak zmęczeni, że nie ma mowy o pełnej ich wydajności. Mimo starań kierownictwa, wentylatorów ciągle brak.

Innego rodzaju bolączką zakładu jest fatalny stan dachów. Mimo wielokrotnych zapotrzebowań składanych w Dyrekcji Przemysłu Miejskowego nie otrzymano żadnej papy. Skutkiem tego deszcz padający do sortowni przez lżeczne otwory, powoduje pęknięcie gorących butelek, wyjętych uprzednio z piecyka. Stratę ponosi nie tylko huta, ale i ten majster, którego butelki zostały zniszczone.

DYREKCJI PRZEMYSŁU MIEJSCOWEGO — POD UWAGĘ

Z zarzutów czynionych przez Radę Zakładową pod adresem Dyrekcji Przemysłu Miejskowego należy wymienić następujące: zła

akcja zaopatrzenia w materiały po mocnicze, jak: gwoździe, drut, stal; blachy, żarówki mleczne, cement — powoduje hamowanie drobnej pracy remontowej. Podkreślano kilkakrotnie, że od chwili wykonania dorzącego zapotrzebowania, do czasu jego realizacji upływa częstokroć kilka tygodni.

NIE MAMY ŚWIETLICY

Aby obraz huty był pełny należy dodać, że życie świetlicowe zupełnie nie istnieje. Robotnicy narzekają, że lokal jest pusty, nieurządzony, brak sprzętowego organizatora, który by się podjął stworzenia kulturalnego ośrodka. Tymczasowo zaangażowana świetliczanka, dla prowadzenia świetlicy dziecięcej, połączony z akcją dożywiania. Niewielka ilość książek z biblioteki, została już przez ogół przeczytana, a o nowych egzemplarzach nie ma słychać.

Charakteryzując działalność Organizacji Podstawowej, której pracą na odcinku produkcyjnym, jak i oświatowo-kulturalnym powinna być dominująca, trzeba niestety stwierdzić, że nie tylko nie spełniła nałożonych na nią obowiązków, — a przeciwnie — włączyła się w ogólny krąg bierności, charakteryzujący hutę „Skierniewice”.

CENNIK OGŁOSZEŃ:

W DZIENNIKU „GŁOS TOMASZOWSKI”

Za jednostkę obliczeniową dla ogłoszeń wymiarowych przyjęto 1 mm przez szerokość 1 łamu (szpalty). W tekście i za tekstem — 6 łamów po 45 mm.

Wielkość ogłoszeń	Za tekstem	Nekrologi	Drobne
od 1 do 100 mm	70 zł	70 zł	30 zł
od 101 do 200 mm	110 zł	110 zł	— zł
od 201 do 300 mm	160 zł	160 zł	— zł
powyżej 300 mm	200 zł	200 zł	— zł

CZYTAJCIE i rozpowszechniajcie „GŁOS”

IM. STEFANA JARACZA
Łódź, ul. Jaracza 27

W poniedziałek, dnia 19 września 1949 r. teatr nieczynny.

TEATR LALEK „PINOKIO” TPD
Nawrot 27, tel. 135-74

Codziennie prócz poniedziałków
godz. 9.30, w niedziele i święta
godzina 12-ta „Wilk, koza i kozłeta”.

TEATR LALEK „ARLEKIN”
Łódź, Piotrkowska 152

19, 20 i 21 b. m. o godz. 17-cj
„Kolorowe piosenki”.

Od czwartku 22.9 teatr przez kilka dni będzie nieczynny ze względu na przygotowania do premiery „Wesołej Maskarady”.

TEATR „OSA”
Traugotta Nr 1

Codziennie o godz. 19.30 w niedziele i święta o godz. 16 i 19.30 komedia muzyczna „Krawiec w zamku”.

KINA

ADRIA — „Trójka traf”
godz. 14, 16, 18, 20
film dozwolony dla młod. od lat 7

BAŁTYK — „Ali Baba i 40 rozbójników” — film w naturalnych kolorach
godz. 17, 19, 21
film dozwolony dla młod. od lat 7

BAJKA — „Ostatni etap”
godz. 18, 20.30
film dozwolony dla młod. od lat 12

GDYNIA — „Program Aktualności Krajowych i Zagranicznych Nr 40”
godz. 11, 12, 13, 16, 17, 18, 19, 20, 21

HEL (dla młodzieży): — „Postrach mór” — godz. 16, 18, 20

MUZA — Kino nieczynne z powodu remontu.

POLONIA — „Harry Smith odkrywa Amerykę” w polskiej wersji
godz. 17, 19, 21
film dozwolony dla młod. od lat 12

PRZEDWIOSNIE — „Szalony lotnik” — godz. 16, 18, 20
film dozwol. dla młod. od lat 7

ROMA — „Przemyślenie Nasredina”
godz. 18, 20
film dozwolony dla młod. od lat 10

REKORD — „Samotny żagiel”
dla młod. godz. 16
„Statek pułapka”
godz. 18, 20

ROBOTNIK — „Cyrk”
godz. 16.30, 18.30, 20.30
film dozwol. dla młod. od lat 14

STYLOWY — „V pa bezimienna”
dla młodzieży godz. 16
„Aleksander Newski”
godz. 18, 20
film dozwolony dla młod. od lat 14

SWIT — „Tragiczny pościg”
godz. 18, 20
film dozwol. dla młod. od lat 18

TECZA — „Harry Smith odkrywa Amerykę” w polskiej wersji
godz. 16.30, 18.30, 20.30
film dozwolony dla młod. od lat 12

TATRY — „Skarb”
godz. 16, 18, 20
film dozwolony dla młod. od lat 12

WISLA — „Diabelska Grań”
godz. 17, 19, 21
film dozwol. dla młod. od lat 7

WŁÓKNIARZ — „Śpiewak nieznan”
godz. 16.30, 18.30, 20.30
film dozwol. dla młod. od lat 14

WOLNOŚĆ — „Diabelska Grań”
godz. 16, 18, 20
film dozwolony dla młod. od lat 7

ZACHĘTA — „Młoda Gwardia”
II-ga seria
godz. 16.30, 18.30, 20.30
film dozwol. dla młod. od lat 14

Muzea miejskie

Muzeum Etnograficzne — Ploc Wolności 14 (tel. 156-16)

Muzeum Prehistoryczne — Plac Wolności 14 (tel. 139-13)

Muzeum Sztuki — Więckowskiego 36 (tel. 182-73)

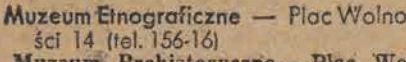
Muzeum Przyrodnicze — Park Sienkiewicza (tel. 262-62)

Otwarte codziennie prócz poniedziałków w godz. od 10 do 18-tej; w czwartki od godz. 15 do 20, w niedziele i święta od godz. 10 do 17-tej.

Ośrodek Propagandy Sztuki — Park Sienkiewicza (tel. 110-59)

Uśmiechnij się

— Na pomoc!
— To nie mój stolik!

WYCHOWANIE FIZYCZNE i SPORT

Na Lublinku zawarczały motory

Wróżyński bohaterem wczorajszych wyścigów motocyklowych w Łodzi

Krzysztof Brun zaimponował nam swoją maszyną

Pomimo bardzo niepewnej pogody, zapowiadanej przez motocyklistów wyścigi na lotnisku w Lublinku wzbudziły wczoraj dość duże zainteresowanie. Rano ul. Piotrkowską w stronę Placu Niepodległości zjadło wiele motocykli i aut, zwożąc na lotnisko żądanych silnych wrażeń publiczność. Wielu łodzian „opętanych” demona szybkości, a nie posiadających

żadnego wehikułu zmotoryzowanego podążało tramwajami, a nawet pieszocią. „Tyalierzy” ciągnęły ze wszy stkich stron: z północy, po południu, wschodu i zachodu. Szare, smętne niebo, zaciągnięte dokumentnie nisko posuwającymi się chmurami, nie wróżyło nie dobrego. Sami organizatorzy byli w rozterce. Wytrzyma, czy nie wytrzyma? Ponieważ publiczności przybywało jednak coraz więcej — postanowiono imprezę nie odwoływać, jedynie przesuwać rozpoczęcie zawodów o godzinę, aby ci wszyscy, którzy jeszcze ciągnęli na lotnisko różnymi drogami, mogli zdążyć na początek zawodów.

Po godzinie 11-tej z każdą minutą zacieśniał się szpaler publiczności nie tylko wzdłuż prostej, liczącej około kilometra długości, ale i na poprzedzającym ją wirażu i wzdłuż całego niemal toru, na którym miały wkrótce zaterkotać motory setek. Zanim jednak ruszyły one ze startu, zaczął padać drobniutki deszczyk, który później z każdą chwilą zaczął przybierać na sile.

O godzinie 12-tej setki wrzeszczących wyruszyły. Ze startu wyszło 7 maszyn, ukończyło wyścig tylko 4. W kategorii tej zwyciężył młody chłopiec Binek (niestowarzyszony), który 3 okrążenia (każde 3.400 m) na swym „Villiersie” przebył w czasie 12:03 min., przed Drewniakiem seniore (PTC Gwardia, „Arbi”) i Drewniakiem juniorem („Sachs”).

Dużo więcej emocji dostarczył widowni wyścig 250-tek na 5 okrążeń

toru, który rozpoczął się podczas porządnego już deszczu. Na starcie stanęło 12 maszyn. Na pierwszym okrążeniu nastąpiła już kraksa. Na szczęście, obeszło się w niej bez odsyłki do szpitala. Wyścig poprowadził ze startu Koperniak (ŁKS — Włóknarz) i ukończył go jako pierwszy, przed Ostrołęskim i Wojciechowskim (Zd. Wola). Dekawka Koperniaka przebyła 5 okrążeń toru w czasie 15:19 min. (Przebiegła szybkość 60 km na godz.).

W wyścigu 350-tek na 7 okrążeń toru walka rozgrywała się przez

cały czas pomiędzy Wróżyńskim z Ognia, jadącym na „Victorii”, Doróżyńskim z PTC Gwardii, jadącym również na „Victorii” i Piko z Ognia, jadącym na „NSU”. Pomimo upadku na wirażu wyścig wygrał Wróżyński w czasie 17:29 m. przed Doróżyńskim — 17:32 i Piko. Przebiegła szybkość tego biegu wynosiła 84 km na godzinę.

Najbardziej jednak emocjonującym punktem programu był wyścig ostatni dla 500-tek na 10 okrążeń. W biegu tym bowiem poza konkursem startować miał Krzysztof Brun

O mistrzostwo A kl. w boksie

Zw. Zryw — ŁKS Włóknarz 16:0

Na stadionie przy Al. Unii wyznaczono mecz o mistrzostwo drużynowe w boksie zespołów kl. A zawodów rezerw ligowego Związku Zryw i ŁKS Włóknarz. Wobec zdekompilowania tej ostatniej drużyny — zwy

Bawelna — Concordia 9:7

W Piotrkowie w meczu o mistrzostwo kl. A pięciarcze Bawelny pokonał Concordię 9:7. Wynik walk (na I miejscu pięciarcze Bawelny).

Anielak zdobył 2 punkty w o. Szalicki zremisował z Brzóska. Kowalski wygrał w Adamskim.

Plucieniak wygrał przez dyskwalifikację Borowskiego.

Stefiański przegrał przez poddanie się w II rundzie Maciejewskowi.

Ręcz przegrał z Masiarkiem. Urzędowicz wygrał z Wojnarowskim.

Walesik przegrał z Kalużnym.

Nareszcie zwycięstwo!

ŁKS Włóknarz zwycięża Górnika 5:2

Kiedys jeden z moich przyjaciół powiedział, że nigdy nie wiadomo czego możemy się spodziewać, gdy gra ŁKS. W istocie, tak jest i dzisiaj, gdy ŁKS stał się ŁKS-Włóknarzem. Pod tym względem nie się zmieniło na lepsze. Trudno się temu dziwić, skoro nie zmieniło jej skład. Drużyna pozostała ta sama: zamienna i kapryśna, jak... niewiasta.

Mało kto wierzył wczoraj w zwycięstwo ŁKS-Włóknarza nad Górnikiem. Ci, co szli na mecz, szli albo po to, aby się ostatecznie już zrazić do swoich pupilków, albo licząc na jakiś specjalny ich dzień, pokrzepić się na duchu po wyniku czwartkowym Włóknarza w Gdańsku.

Pókrępienie to przyszło. ŁKS-

nie mają chwilemi nie do powiedzenia. Przygniatą ich widocznie szybkość i lotność naszego ataku. Druga bramka dla gości padła w 25 min. Była to bramka samobójcza, po części z winy Urbanika. W 35 minucie Janeczek, który po lekkiej kontuzji powrócił na boisko, dobił, a właściwie wypcha głębiej do bramki piłkę skierowaną tam przez Hogendorfa i ustala wynik meczu 5:2 dla Włóknarza.

Wynik meczu mógłby być wyższy. Od większej porażki uchroniło gości wyjątkowo szczęście oraz bramkarza i niedostatecznie jeszcze ograniczone lewoskrzydłowe gospodarzy, młodego Kuźmińskiego, który poza tym wykazywał się jako niezły narybek.

Mecz sędziował poprawnie Długosz z Wrocławia. Publiczności około 10 tysięcy.

Mistrzostwa kl. A

ŁKS Włóknarz I B

przegrywa w Tomaszowie

Związkowiec Tomaszów — ŁKS Włóknarz I B 2:1 (1:0)

SPÓJNIA — ZWIĄZKOWIEC-ZRYW 4:1 (3:0)

Zasłużone zwycięstwo Spójni, dla której bramki uzyskali: Smulik 2, Kraszewski i Korpalski po 1. Sędzia Woźniakowski.

ZKK (ŁÓDŹ) — ZKK (KOLUSZKI) 3:2 (1:0)

Kolejarze Łódzcy wygrali pierwszy mecz. Zakończyli zawody w dzień siatkę, gdyż sędzia ob. Naporski usunął obrońcę po przerwie z boiska

Łącz podwyższa wynik na 4:1 i go-

cięstwo walkowerem przyznano przeciwnikowi.

W towarzyskim spotkaniu ŁKS Włóknarz zwyciężył drużynę Związkowca Zrywu w stosunku 8:2.

Wczorajsze zwycięstwo miejscowych nad gośćmi z Lublina było zasłużone, cyrowo nie odzwierciedlało jednak przewagi łodzian.

Wynik 7:1 mógłby być nazwany miernikiem sił i umiejętności. Napastnicy Włóknarza prześcigali się w „pułdowaniu”. Wielkim nieporozumieniem było zostawienie Konarskiego na łączniku. Pomoc spełnia swe zadanie, jednak boczni podawali tak niefortunne piłki, że stawały się one łupem przeciwników, a nie własnego napadu.

Obserwując wczorajszy mecz, wprost wieleć się nie chciało, że Lublinianka zajmuje jedno z czołowych miejsc w tabeli mistrzowskiej. Poza bramkarzem i środkowym napastnikiem oraz łącznikiem — reszta grała wymyślnie. Przez całą pierwszą połowę zawodów uwidocznia się przewaga Włóknarza, który i po zmianie stron dość często przebywał na polu karnym Lublinianki.

Jedyny goal padł ze strzału Pawlikowskiego w 14 minucie (z podania Foinalczyka).

Sędziował dobrze ob. Szczur z Sosnowca.

W drugim meczu PTC. Gwardia uległa ZZ (Ostrów) 2:3 (1:1).

Wyniki ligowe

Polonia (Byt.) — AKS 2:1 (0:0)
Legia — Warta 2:0 (1:0)
Wisła — Lechia 4:0 (3:0)
Kolejarz — Cracovia 1:2 (1:1)
ŁKS — Górnik 5:2 (3:1)
Ruch — Polonia (W-wa) 0:3 (0:0)

Tabela ligowa

1. Wisła	17	24	44:19
2. Polonia (W)	17	23	38:21
3. Cracovia	17	23	33:23
4. ZKK	17	22	49:30
5. Górnik	17	18	30:31
6. ŁKS Wł.	17	16	39:42
7. AKS	17	16	29:36
8. Warta	17	15	25:27
9. Ruch	17	13	31:42
10. Legia	17	12	25:38
11. Polonia (B)	17	11	24:34
12. Lechia	17	11	25:49

Na ringach Polski

Wczoraj w spotkaniach pięciarczkich o mistrzostwo I i II ligi padły następujące wyniki:

W Warszawie Gwardia pokonała Gwardię (Gdańsk) 9:7. Niespodzianką było zwycięstwo Komudy nad Antkiewiczem.

W Poznaniu o mistrzostwo II ligi Kolejarz (Poznań) pokonał Ognio (Wrocław) 10:6.

W Krakowie Włóknarz (Łódź) pokonał Cracovię 14:6.

O mistrzostwo II-iej ligi

Widzew-Lublinianka 1:0

Mecz Widzewa z Lublinianką o mistrzostwo drugiej ligi grupy północnej nie scharżował widzów. Silna konkurencja w postaci zawodów motocyklowych oraz niepewna pogoda zrobiły swoje.

Wczorajsze zwycięstwo miejscowych nad gośćmi z Lublina było zasłużone, cyrowo nie odzwierciedlało jednak przewagi łodzian.

Wynik 7:1 mógłby być nazwany miernikiem sił i umiejętności. Napastnicy Włóknarza prześcigali się w „pułdowaniu”. Wielkim nieporozumieniem było zostawienie Konarskiego na łączniku. Pomoc spełnia swe zadanie, jednak boczni podawali tak niefortunne piłki, że stawały się one łupem przeciwników, a nie własnego napadu.

Obserwując wczorajszy mecz, wprost wieleć się nie chciało, że Lublinianka zajmuje jedno z czołowych miejsc w tabeli mistrzowskiej. Poza bramkarzem i środkowym napastnikiem oraz łącznikiem — reszta grała wymyślnie. Przez całą pierwszą połowę zawodów uwidocznia się przewaga Włóknarza, który i po zmianie stron dość często przebywał na polu karnym Lublinianki.

Jedyny goal padł ze strzału Pawlikowskiego w 14 minucie (z podania Foinalczyka).

Sędziował dobrze ob. Szczur z Sosnowca.

W drugim meczu PTC. Gwardia uległa ZZ (Ostrów) 2:3 (1:1).

GLÓB

Organ Łódzkiego Komitetu i Wojewódzkiego Komitetu Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej

Redaguje KOLEGIUM REDAKCYJNE. Wydawca RSW „Prasa”.

Adr. Red.: Łódź, Piotrkowska 84, III p. Druk.: Zakł. Graficzne RSW „Prasa” Łódź, ul. Zwirki 17, tel. 206-62.

Telefony: 216-11

Redaktor naczelny 216-11

Zastępca red. naczel. 216-23

Sekretarz odpowiad. 216-23

Sekretariat ogólny 254-25

Dział partyjny wewn. 10

Dział korespondentów robotniczych i chłopskich oraz redaktorów gazet ślenskich 219-42

Dział matrij.: 218-11

Dział miłośki i sport.: 254-21

Dział ekonomiczny: wewn. 3 i 11

Dział rolny: wewn. 9 — 254-21

Redakcja nocna: 172-31, 156-31

Kolportaż: Łódź, Piotrkowska 76, tel. 222-22

Administracja: 260-42

Dział ogłoszeń: Łódź, Piotrkowska 81 (tel. III-50 i III-75)

D-05235

W. Ażaw 264

Daleko od Moskwy

Kuźma Kuźmycz stękając, pochylił się i podniósł rękawicę.

— Wasze wyzwanie zostaje przyjęte. Zrzucam z licydy nasze dwie partie, rezygnuję z forów i waszej wspaniałomyślności... Przechwalać się zgóry nie chcę... My, starzy, jesteśmy skromni. Zobaczymy.

Rzeczowo omówili warunki współzawodnictwa i kubkiem herbaty przypieczętowali umowę.

Teraz stary i młody inżynier posuwali się ku sobie i często rozmawiali przez selektor.

— Towarzyszu Topolow, ułożyliśmy pierwszą partię o czterdziestu godzin wcześniej, aniżeli przewidywał rozkład — spieszył zakomunikować Aleksy. — Jak wam to się podoba?

— Obiecaliście, towarzyszu Kowszow, szybko przegonić marnych starszków! Jednakże jakoś nie wychodzi u was — z triumfem odpowiadał Topolow. — Przygotowaliśmy trzecią partię i wyprzedziliśmy rozkład o pięćdziesiąt dwie godziny.

— Przez szacunek dla starości nie spieszymy się —

odpowiadał Aleksy i zacisnąwszy słuchawkę ręką, zwracał się do Karpowa:

— Znowu stare diabły nas przegoniły! Biegnij, opowiedz naszym!

A wiosna zbliżała się. Coraz częściej na zmianę za słotnymi przychodziły słoneczne, ciepłe dni. Karpow, który potrafił zawsze wykrócić godzinę, półtorej na polowanie, przynosił nowe wiadomości.

Opowiadał z zapalem Aleksemu, że na południowym zboczu nagle ukazało się mnóstwo szarych much, podobnych do pokojowych. Nazywał je „przyjaciółkami”.

— Jak tam twoje „przyjaciółki”? — pytał najazutrz Kowszow, gdyż w nocy nastąpiło znaczne ochłodzenie.

— Wszystkie, co do jednej, zniknęły — dziwił się Karpow. Tyle lat je obserwuję i nie przestaje się dziwić: niech tylko ociepli się nieco — już są, gdy tylko zrobi się chłodniej — giną. Jesteś uczony, powiedz gdzie one się podziewają i skąd się biorą?

Kowszow machnął ręką na ciekawego przyrodnika:

— Myślisz, że nie mam innych zmartwień, niż twoje muchy!

Batmanow pytał Beridżego z Nowińska: „Czy możecie zwolnić część ludzi do wojska? Armia odczuwa brak rezerwy, ogłoszony został kolejny pobór”.

Karpow zwołał zebranie partyjne: postanowiono pośłać do Czerwonej Armii grupę budowniczych.

— Czemu zamysłiliście się, Semen Iljczu? Czy też chcialbyś pójść? — spytał Baridze Silina. — Pamiętam, jak się rwałeś na front. Jeżeli naciśniesz — zwolniamy cię...

— Oczywiście, chciałbym pójść z towarzyszami. Jeśli rozkażecie — pójde. Dobrowolnie zaś nie mogę odejść z budowy. Włożyłem w nią całą duszę i pragnę zobaczyć, jak nafta popłynie do Nowińska.

„Wyspiarze” — tak nazywano budowniczych z wyspy — uroczyście odpowiadali zmobilizowanym towarzyszom, a między nimi stachanowców — Solncewa, Remniewa i innych.

— Bicie faszyzów! Bicie ich jeszcze mocniej i lepiej! My zaś damy wam naftę! — wołał Umara na wiecu.

— Przysięgam, towarzysze, że tyluż fryców położę w boju, ile zwaliłem w tajdze drzew. — odpowiedział olbrzym Remniew.

Baturin przyjechał z grupą strażników granicznych, ażeby godnie pożegnać zmobilizowanych towarzyszy i przywołał w prezencie mundury wojskowe. Remniew i Solncew w nowych szynelach, w czapkach z czerwona gwiazdą, wyglądali na dzielnych wojaków.

— Przyrzekamy zastąpić tych, co odchodzą do Armii, oświadczył Ziátkow w imieniu kopaczy. — Każdy z nas podniesie swoją wydajność.

(D. c. n.)